

Όσο όμως και να διαμαρτυρόταν, να φώναζε και να γκρίνιαζε η Άρτεμη, η μητέρα της δεν άλλαζε γνώμη κι έτσι με βαριά καρδιά πήρε την τσάντα της, έβαλε το φόρεμά της και με κάτι μούτρα μέχρι το πάτωμα, έφυγε για το σχολείο.

Η πρώτη μέρα φαινόταν να κυλά όμορφα στη νέα της τάξη, όλοι την καλωσόρισαν, η δασκάλα της ήταν πολύ γλυκιά κι ευγενική και το προαύλιο του σχολείου ήταν τεράστιο! Κύλησαν νεράκι οι ώρες κι ήρθε το χτύπημα του κουδουνιού για το τελευταίο και μεγαλύτερο διάλειμμα. Κάποιοι απ' τους συμμαθητές της έβγαλαν την μπάλα τους για να παίξουν ποδόσφαιρο.

Η Άρτεμη χαρούμενη πια, σκουπίζοντας τα δάκρυά της, έκανε να φύγει, μα για μια στιγμή σταμάτησε διστακτικά και γυρίζοντας ξανά πίσω, της είπε με απορία:

«Όμως γιαγιά Ρέα... Οι πριγκίπισσες παντού φορούν φουστάνια. Εσύ λες πως είμαι η πριγκίπισσά σου...»

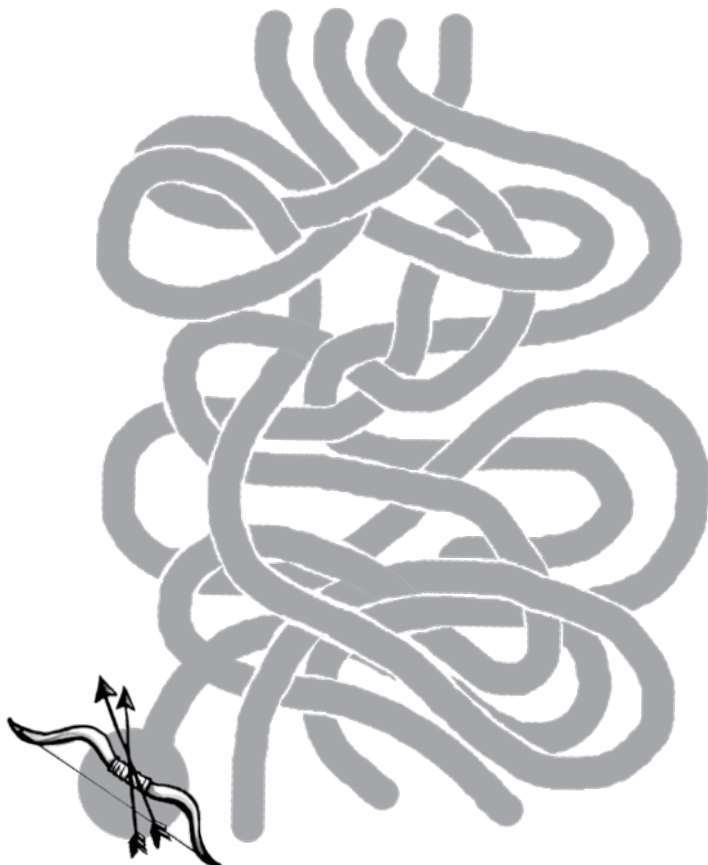
Η γιαγιά της απάντησε τότε με την ήρεμη σίγουρη φωνή της γελώντας:

«Εσύ είσαι η πιο μοναδική, η πιο ξεχωριστή κι η πιο δυνατή από όλες τις πριγκίπισσες, καρδιά μου. Είσαι μια πριγκίπισσα με παντελόνια!»

Βρίσκουμε τον δρόμο μας!

Η Άρτεμη έχει χάσει το τόξο της. Μπορείς να τη βοηθήσεις να το βρει;

Η ζωή της Θεάς Άρτεμης

Μπορείς να βρεις 10 λέξεις σχετικά με όσα μας λέει η μυθολογία για τη Θεά Άρτεμη;

Α	Δ	Ξ	Η	Ο	Κ	Η	Κ	Ν	Ε
Λ	Η	Τ	Ω	Υ	Υ	Ω	Χ	Ε	Λ
Α	Δ	Π	Υ	Ο	Ν	Α	Ο	Σ	Α
Κ	Ψ	Σ	Ε	Λ	Η	Ν	Η	Δ	Φ
Ω	Ω	Τ	Τ	Γ	Γ	Η	Ξ	Α	Ι
Ν	Η	Ο	Π	Α	Ι	Δ	Ι	Σ	Β
Ι	Θ	Ξ	Κ	Μ	Ο	Υ	Ε	Ο	Ν
Α	Π	Ο	Λ	Λ	Ω	Ν	Α	Σ	Ω